

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 49/18

Luxembourg, 17. april 2018

Sodba v združenih zadevah C-195/17, od C-197/17 do C-203/17, C-226/17, C-228/17, C-254/17, C-274/17, C-275/17, od C-278/17 do C-286/17 in od C-290/17 do C-292/17
Helga Krüsemann in drugi/TUIfly GmbH

„Divja stavka“ letalskega osebja po nepričakovani objavi o prestrukturiranju podjetja niso „izredne razmere“, zaradi katerih bi se lahko letalska družba oprostila svoje obveznosti plačila odškodnine v primeru odpovedi ali velike zamude leta

Tveganja v zvezi s socialnimi posledicami, ki spremljajo take ukrepe, so neločljivo povezana z normalnim opravljanjem dejavnosti letalske družbe

Poslovodstvo nemške letalske družbe TUIfly je 30. septembra 2016 svoje osebje nepričakovano obvestilo o načrtu za prestrukturiranje podjetja. Ta objava je vodila do tega, da je bilo letalsko osebje po pozivu, ki so ga izdali sami delavci, približno en teden na bolniškem dopustu. Med 1. in 10. oktobrom 2016 je stopnja odsotnosti iz zdravstvenih razlogov, ki se običajno giblje okoli 10 %, dosegla 89 % pri pilotskem osebju in 62 % pri kabinskem osebju. Poslovodstvo družbe TUIfly je 7. oktobra 2016 zvečer osebje obvestilo, da je bil z njihovimi predstavniki sklenjen dogovor.

Zaradi te „divje stavke“ so bili številni leti družbe TUIfly odpovedani ali pa so imeli pri pristanku zamudo treh ur ali več. Vendar pa je družba TUIfly, ki je menila, da gre za „izredne razmere“ v smislu uredbe Unije o pravicah letalskih potnikov,¹ prizadetim potnikom zavrnila izplačilo odškodnine, določene v tej uredbi (250, 400 ali 600 EUR glede na razdaljo). Amtsgericht Hannover in Amtsgericht Düsseldorf (okrajni sodišči v Hannoveru in Düsseldorfu, Nemčija), na kateri so bile vložene tožbe za plačilo teh odškodnin, sta Sodišče vprašali, ali spontana odsotnost z dela precejšnjega dela letalskega osebja v obliki „divje stavke“, do kakršne je prišlo v tem primeru, spada v okvir pojma „izredne razmere“, tako da bi se lahko letalska družba oprostila svoje odškodninske obveznosti.

Sodišče v svoji današnji sodbi na to vprašanje odgovarja nikalno: spontana odsotnost z dela precejšnjega dela letalskega osebja (v obliki „divje stavke“, do kakršne je prišlo v tem primeru), ki je posledica nepričakovane objave dejanskega letalskega prevoznika o prestrukturiranju podjetja, po pozivu, ki ga niso izdali predstavniki delavcev podjetja, ampak, spontano, sami delavci, ki so odšli na bolniški dopust, ne spada v okvir pojma „izredne razmere“.

Sodišče spominja, da uredba določa dva kumulativna pogoja, da se neki dogodek lahko opredeli za „izredne razmere“: (1) po svoji naravi ali vzroku ni neločljivo povezan z običajnim opravljanjem dejavnosti letalske družbe in (2) nanj dejansko ni mogoče vplivati. Zgolj okoliščina, da je v eni od uvodnih izjav navedeno, da lahko take razmere nastanejo zlasti v primeru stavke, še ni nujno in avtomatično razlog za oprostitev obveznosti plačila odškodnine. Ali sta zgoraj omenjena pogoja izpolnjena, je treba presoditi od primera do primera.

Sodišče je v tem primeru ugotovilo, da ta pogoja nista izpolnjena.

Prvič, prestrukturiranja in reorganizacije spadajo med normalne ukrepe upravljanja podjetij. Tako imajo lahko letalske družbe v običajnih okoliščinah pri izvajanju svoje dejavnosti nesoglasja ali spore s člani svojega osebja ali delom tega osebja. Zato je treba v položaju, do kakršnega je konec

¹ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10).

septembra in v začetku oktobra 2016 prišlo pri družbi TUfly, socialna tveganja, ki spremljajo take ukrepe, šteti za neločljivo povezana z normalnim opravljanjem dejavnosti zadevne letalske družbe.

Drugič, za „divjo stavko“ v tem primeru ni mogoče šteti, da družba TUfly nanjo dejansko ni mogla vplivati. Ne samo, da je bila ta „divja stavka“ posledica odločitve družbe TUfly, ampak je, potem ko je družba TUfly s predstavniki delavcev 7. oktobra 2016 sklenila dogovor, kljub visoki stopnji odsotnosti tudi prenehala.

Sodišče poleg tega ugotavlja, da dejstvo, da bi bilo treba to delavsko gibanje po upoštevni nemški delovni zakonodaji opredeliti za „divjo stavko“, ker je ni uradno začel sindikat, ni pomembno za presojo pojma „izredne razmere“.

Če bi se namreč stavke razlikovalo na tiste, ki so na podlagi upoštevne nacionalne prava zakonite, in tiste, ki niso, za to, da bi se ugotovilo, ali jih je treba opredeliti za „izredne razmere“ v smislu uredbe o pravicah letalskih potnikov, bi bila namreč pravica potnikov do odškodnine odvisna od delovne zakonodaje vsake države članice, kar bi škodilo ciljem te uredbe, da se zagotovita visoka raven varstva potnikov in usklajeni pogoji za opravljanje dejavnosti letalskih prevoznikov na ozemlju Unije.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki razglasitve sodbe so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.